

Det erfaringsmateriale, der opsamles i forbindelse med større virksomheders sikkerhedsorganisationer anvendes på længere sigt til at differentiere mellem virksomheder, så der kun oprettes sikkerhedsorganisationer i virksomheder, hvor det erfaringsmæssigt set er relevant.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under nr. 1.

Ad nr. 3 Sygedagpenge

Administrationen af medarbejdernes sygdomsperioder skal gøres lettere. I Bekendtgørelse nr. 556 af 15/06/2001 blev det *kommunernes ansvar* at indhente lønmodtagerens underskrift ved anmeldelse af lønmodtagerens sygefravær. Dette var tidligere arbejdsgiverens ansvar.

En arbejdsgiver, som udbetaler løn under sygdom har mulighed for at få refusion fra kommunen for de sygedagpenge, som lønmodtageren ellers ville være berettiget til. Anmodningen om denne refusion skal foretages til kommunen ved indsendelse af en blanket, som både arbejdsgiver og lønmodtager skal skrive under på. I dette tilfælde er det *arbejdsgiverens ansvar* at indhente underskriften fra lønmodtager. For at lette arbejdsgivernes administrative byrder og sikre en større konsistens i lovgivningen er det naturligt, at det bliver kommunernes ansvar at indhente lønmodtagerens underskrift i forbindelse med anmeldelse af både sygefravær og anmodning om refusion.

Ad nr. 4 Arbejdsmiljøuddannelse og sikkerhedskurser

Det relevante indhold i arbejdsmiljøuddannelsen og sikkerhedskurser for sikkerhedsrepræsentanterne og lederne er afhængig af, hvilken arbejdsplads der er tale om. Indholdet er naturligvis differentieret fra branche til branche, hvilket betyder, at man ikke kan fastlægge tidsforbruget for uddannelsen.

Mange virksomheder opfatter det som værende for lang tid at bruge 37 timer på uddannelsen – det er en hel arbejdsuge for flere af virksomhedens medarbejdere. Det koster mange ressourcer rent økonomisk og i tabt produktivitet.

Det er opfattelsen, at der meget nemt kunne skabes nogle mere fleksible uddannelseskrav, der ikke ville virke så byrdefulde for virksomheden.

Ad nr. 5 G-dagsordningen

G-dagsordningen er en af de mest administrative tunge ordninger, virksomhederne har. Den er meget kompliceret at administrere, især for virksomheder med mange løsarbejdere og sæsonarbejdere. Eksempelvis har vikarbureauerne store problemer med at ad-

ministrere ordningen. Det nytter ikke noget at reparere på ordningen, den skal afskaffes.

Det oprindelige formål med G-dagene var, at virksomhederne tilstræbte at planlægge arbejdet med et minimalt behov for hjemsendelse. Men efter flere ændringer i ordningen kan Det Konservative Folkeparti ikke længere stå inde for ordningen.

I dag er G-dagene en byrde for såvel arbejdsgiver som lønmodtager, og den virker reelt kun som en skat på arbejdskraft. Denne ekstra omkostning begrænser derfor virksomhedernes anvendelse af arbejdskraft. For lønmodtageren er det et problem, hvis arbejdsgiveren ikke opfylder sin forpligtigelse til at betale dagpengegodtgørelsen.

Ad nr. 6 Kredittider

Med finanslovene for 2000 og 2001 blev kredittiden for såkaldte store virksomheder reduceret med i alt 36 dage, så den nu er 40 dage. Den særlige byrde ved at stramme kredittiderne for moms er den definition, som momsloven fastsætter vedrørende de såkaldte store virksomheder. Der ses alene på, hvor stor den årlige momspligtige omsætning er, men ikke på f.eks. antal ansatte o.lign. Det betyder, at selv meget små butikker vil blive omfattet af definitionen af, hvad der er en »stor« virksomhed, dvs. en omsætning på 10 mio. kr. årligt, selv om der f.eks. kun er tale om en lille butik med 2-3 ansatte.

Det Konservative Folkeparti mener ikke, at man kan betegne virksomheder med en omsætning på 10 mio. kr., som en stor virksomhed. Det er ligeledes paradoksalt, at man i lukkeloven karakteriserer mindre butikker med lov til søndagsåbent som værende butikker med en omsætning, der ikke overstiger 23 mio. kr.

Det er således et faktum, at en lille virksomhed med kun en bogholder/administrativ medarbejder/eller en ejer, der gør arbejdet selv, men med en omsætning over 10 mio. kr. – efter stramningen ikke længere vil kunne nå at lave det administrative arbejde, især i ferieperioder og højsæsonerne.

Grænsen for kvartalsafregning er alt for lav set i forhold til især detailhandelen. Her ville det være mere reelt at have en betydeligt højere grænse på f.eks. 20 mio. kr. eller en vurdering, der blev kombineret med antallet af ansatte, f.eks. over 5-10 ansatte.

Det Konservative Folkeparti foreslår derfor, at grænsen for kvartalsafregning hæves til 20 mio. kr. Dermed er der mange af virksomhederne med få ansatte, der hjælpes, idet de får længere tid til at koordinere og planlægge afregningen af moms i forbindelse med ferie og i det daglige arbejde generelt.